

Trei martori

Sâmbătă, 29 decembrie 2012 - Gili Cârstea

Că Baal a înșelat fiecare generație a poporului lui Dumnezeu, de la ieșirea din Egipt până în zilele noastre, nu ar trebui să fie o surpriză pentru nimeni. Este și motivul pentru care ne aflăm încă aici.

Și totuși, fiecare generație a poporului lui Dumnezeu a negat vehement că ea ar putea fi păcălită să se închine unui hristos fals. Abia după sute sau chiar mii de ani au recunoscut urmașii lor că poporul vremurilor trecute s-a închinat cui nu trebuie.

Este adevărat că fiecărei generații el i s-a prezentat sub diferite nume și forme, dar astăzi nu poate fi nicio îndoială că am avut de-a face permanent cu Șarpele cel Vechi, Balaurul, Acuzatorul, Potrivnicul, acela care înșală întreaga lume.

Toată această istorie zbuciumată, toată această incredibilă încleștare dintre Hristos și Baal a fost înregistrată pe paginile Scripturii cu un scop extrem de important: Poporul care va încheia marea controversă va avea nevoie de o viziune extrem de clară asupra celor doi combatanți aflați în conflict, și doar „duhul și puterea lui Ilie” va garanta această fenomenală performanță care va dărâma barierele Satanei. Au fost scrise pentru învățătura noastră, cei de la sfârșitul veacurilor... (1 Cor 10:11).

Laodicea este biserica de la sfârșitul veacurilor, iar Martorul Credincios spune că ea va fi expusă celei mai fine țesătorii teologice sub care Baal se va da drept Hristos. De aceea Inspirația a avut grijă să ofere acestui popor mărturia de nezguduit a trei martori că acest Baal nu a fost vreun zeu mitologic scornit de imaginația bolnăvicioasă a unor populații superstițioase, ci Balaurul, Șarpele cel vechi deghizat în Hristos și Dumnezeu.

Primul martor

Vechiul Testament prezintă o mărturie zdrobitoare că poporul lui Dumnezeu a fost permanent amăgit de Baal, făcut să părăsească pe Domnul și căile Lui pentru o religie foarte potrivită și atrăgătoare pentru inima firească. Moise, Isaia, Ieremia, profeții mici, toți aceștia au fost confrunțați cu o apostazie profundă și neînțeleasă.

Ieremia era un copil când a trebuit să transmită din partea Domnului raportul cu privire la starea națiunii: „Preoții n-au întrebat: ‘Unde este Domnul?’ Păzitorii Legii nu M-au cunoscut; păstorii sufletești Mi-au fost necredincioși; prorocii au prorocit prin Baal și au alergat după cei ce nu sunt de niciun ajutor. De aceea, Mă voi certa cu voi, zice Domnul, și Mă voi certa cu copiii copiilor voștri” (Ier 2:8-9).

Dar martorul principal al Vechiului Testament citat de noi în acest proces este Ezechiel. Prin el Dumnezeu a transmis bisericii Laodicea o foarte prețioasă informație cu privire la intențiile vrăjmașului Său de a înșela familia omenească, dar în special biserica lui Dumnezeu din vremea sfârșitului. Iată mărturia lui:

„Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: Fiul omului, spune voievodului Tirului: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Pentru că ți s-a îngâmfat inima și ai zis: ‘Eu sunt Dumnezeu și șed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul mărilor,’ măcar că nu ești decât om, și nu ești Dumnezeu, măcar că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu” (Eze 28:1-2).

Câteva versete mai jos raportul descoperă că faimosul „voievod al Tirului” nu este un simplu om, ci heruvimul acoperitor și sfânt care umbla odată prin mijlocul pietrelor scânteietoare și a cărui reședință era muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei.

Observați magistralul său modus operandi? „Eu sunt Dumnezeu, stau pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu, în inima mărilor.” Mărite respective fiind „popoare, neamuri, gloate, limbi,” este clară intenția lui de a stăpâni sufletele oamenilor dându-se drept Hristos și adevăratul Dumnezeu. A folosit această tehnică de disimulare iar Israelul, fizic sau spiritual, a fost mereu păcălit.

Acesta este martorul Vechiului Testament că Baal se va așeza pe tronul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.

Al doilea martor

Noul Testament are și el un martor, la fel de redutabil, care avertizează rămășița că se va confrunta cu o puternică amăgire la sfârșitul timpului, că protagonistul va fi același Baal al vremurilor demult apuse, folosind aceeași tehnică de amăgire:

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește ‘Dumnezeu’ sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu” (2 Tes 2:3-4).

„Satana” este un termen ebraic însemnând adversarul, potrivnicul, așa cum îl folosește Pavel în acest pasaj. Este evident că apostolul vorbește despre Satana, care „se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.” Același Baal din toate timpurile, urmărind același scop și folosind aceeași tehnică încununată de succes de-a lungul acestor milenii de nelegiuire și moarte. De aceea este numit aici „omul fărădelegii,” adică șeful, capul, arhitectul fărădelegii, stăpânitorul acestei lumi.

Este clar că Pavel a luat în serios mărturia lui Ezechiel 28, fiind și mai precis în exprimare: „Se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.”

Al treilea martor

Există și Actualul Testament, pentru cei care nu știau. Spre disperarea celor cu „sola scriptura,” trebuie să spunem că Dumnezeu a continuat să vorbească și după ce un grup de naivi au decis să închidă canonul biblic. Poporul lui Dumnezeu din ultimele secole a avut și el nevoie de o perspectivă divină asupra evenimentelor și faptelor ca toate generațiile trecute, iar Dumnezeu a vorbit. Sigur, a fost ignorat sau batjocorit la scenă deschisă ca întotdeauna, și doar un număr extrem de mic de oameni au recunoscut Vocea și au ascultat-o cu respect.

Unul dintre scriitorii Actualului Testament este al treilea martor pe care îl chemăm la bară în acest proces de demascare a lui Baal, potrivnicul, omul fărădelegii, vrăjmașul care se dă drept Hristos și căruia poporul nostru îi aduce închinare fără să înțeleagă cui se închină și de ce nu mai vine odată „ploaia târzie promisă” din acele „mari depărtări.” Iată (prescurtată aici) mărturia lui:

„Am văzut un tron, iar pe el stăteau Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos... Înaintea tronului se aflau poporul advent, biserica și lumea. Am văzut o grupare plecată în fața tronului, profund interesată, în timp ce toți ceilalți erau dezinteresați și nepăsători...

„Am văzut pe Tatăl ridicându-Se de pe tron și, într-un car de foc, intrând în Sfânta Sfințelor, dincolo de perdea, și așezându-Se... Apoi L-am văzut pe Isus ridicându-Se de pe tron, iar cei mai mulți dintre cei plecați înaintea tronului s-au ridicat împreună cu El. Nu am văzut nicio rază de lumină trecând de la Isus la mulțimea nepăsătoare după ce S-a ridicat El, iar ei au fost lăsați în întuneric deplin...

„Apoi Isus mi-a arătat deosebirea dintre credință și sentimentalism.

„Am văzut pe cei care s-au ridicat împreună cu Isus trimițându-și credința în Sfânta Sfințelor la Isus și rugându-se: ‘Tată, dă-ne duhul Tău!’ Atunci Isus a suflat peste ei Duhul Sfânt. În acea suflare se găsea lumină, putere, și multă dragoste, bucurie și pace.

„M-am întors să privesc la gruparea care rămăsese plecată înaintea tronului. Ei nu știau că Isus a plecat. Satana s-a prezentat așezat pe tron, încercând să ducă mai departe lucrarea lui Dumnezeu. I-am văzut privind spre tron și rugându-se: ‘Tată, dă-ne duhul Tău!’ Atunci Satana a suflat asupra lor influența lui nesfântă. În ea era lumină și multă putere, dar nu dragoste scumpă, bucurie și pace.

„Scopul lui Satana era să-i țină în amăgire, și să-i atragă înapoi prin amăgire pe copiii lui Dumnezeu. Am văzut cum unul după altul părăseau gruparea celor care se rugau lui Isus în Sfânta Sfințelor, și mergeau să se alăture celor dinaintea tronului; și imediat primeau influența nesfântă a lui Satana” (Ellen G. White, *The Day Star* – 14 martie 1846). [Vezi [aici](#) viziunea completă]

Aceasta este una dintre cele două viziuni fundamentale în jurul cărora s-a format marea mișcare adventă, lumina care a condus pe pionierii și fondatorii ulterioarei Biserici Laodicea, așa cum este ea descrisă de Martorul Credincios în Apocalipsa lui Ioan.

Acest martor spune că Baal s-a așezat pe tronul părăsit de Hristos, iar omenirea nu a observat mișcarea. A rămas plecată acolo și a început să se roage lui Baal: „Tată, dă-ne duhul Tău.” Baal, plăcut impresionat că ei îl confundă cu Hristos, a suflat asupra lor influența lui diabolică, adică zel și pasiune pentru Dumnezeu, dar fără pricepere. Evlavie fără putere. Formalism mort. Exerciții spirituale înrobitoare. Sentimentalism și trăiri exaltate confundate cu spiritualitatea. Orbire cruntă. Nelegiuire nelimitată sub aripa îndreptățirii. O falsă ploaie târzie. O falsă evanghelie. Un fals duh sfânt.

Acestea sunt efectele răspunsului la rugăciunea lor fierbinte după duhul.

Viziunea se încheie dramatic pentru noi, urmașii celor care au mers împreună cu Hristos în Sfânta Sfintelor imediat după 1844: „Am văzut cum unul după altul părăseau gruparea celor care se rugau lui Isus în Sfânta Sfintelor, și mergeau să se alăture celor dinaintea tronului; și imediat primeau influența nesfântă a lui Satana.”

Deși pare incredibil, aceasta este cea mai precisă descriere a istoriei noastre denominaționale. Nu brusc, în grup și în același timp, ci „unul după altul,” părinții noștri s-au întors la tronul părăsit de Hristos și ocupat de Baal. Dar viziunea nu spune că Baal i-ar fi luat la goană de acolo, supărat că l-au părăsit pe el și au plecat cu Hristos în lucrarea Lui din Sfânta Sfintelor. Nici nu spune că a început să-i persecute, să-i amenințe, să-i tortureze, sau să-i expună derizivii publice, așa cum făcuse cu sălbăticie cât timp ei îl urmaseră pe Hristos. Nimic din toate acestea. Martorul nostru spune că imediat cum se întorceau în sala acelui tron, primeau influența nelegiuită a lui Satana. Adică mare interes religios și zel pentru lucrare.

Doar o astfel de tragedie incredibilă justifică evaluarea făcută de cer îngerului bisericii Laodicea: „Nenorocit, ticălos, sărac, orb și gol.” Doar ea justifică trimiterea lui Ilie, expertul cerului în depistarea lui Baal deghizat în Hristos.

Când a avut această viziune, martorul nostru era, ca și Ieremia, la vârsta fragedă și nevinovată a adolescenței. Asemenea cuvinte în gura lor sunt cu totul nepotrivite, dacă le-ar aparține. Dar ei au spus doar ceea ce au văzut, fără să explice sau să interpreteze.

Și martorul nostru confirmă, mai târziu, că lucrurile s-au întâmplat exact așa cum au fost descrise în viziunea tronurilor:

„A avut loc o îndepărtare de Dumnezeu în mijlocul nostru, ca popor, iar lucrarea zeloasă de pocăință și întoarcere la dragostea noastră dintâi, esențială pentru împăcarea cu Dumnezeu și regenerarea inimii, încă nu s-a făcut... Baal, Baal este alegerea. Religia multora dintre noi va fi religia Israelului apostaziat” (The EGW 1888 Materials, 445 - sublinierea ne aparține).

„Baal va fi scopul, credința și religia unui dureros de mare număr dintre noi, deoarece ei aleg propria cale, în locul căii Domnului” (The EGW 1888 Materials, 948).

„Această îndepărtare de Dumnezeu și cuvântul Său a început de mult timp; de aceea Dumnezeu a atras atenția unor bărbați din poporul nostru la Scriptură, chemându-i să sape după adevărul ascuns sub obiceiuri și tradiții ca după comori ascunse” (The EGW 1888 Materials, 1686).

„Biserica a întors spatele lui Hristos, conducătorul ei, și se îndreaptă repede spre Egipt. Cu toate acestea, puțini sunt alarmați sau îngroziți de lipsa puterii spirituale. Îndoiala, și chiar necredința în Mărturiile Spiritului lui Dumnezeu, dospesc comunitățile noastre peste tot. Satana a aranjat să fie așa. Pastori care propovăduiesc eul în locul lui Hristos au aranjat să fie așa. Mărturiile sunt necitite și neapreciate. Dumnezeu v-a vorbit. Lumina a strălucit din Cuvântul Său și din Mărturii, și ambele au fost disprețuite și neglijate” (5 T 217).

În această situație, cu un astfel de popor, Dumnezeu nu poate realiza scopul și făgăduința Sa din Ezechiel: „De aceea voi sfinți Numele Meu cel mare, care a fost pângărit printre neamuri, pe care l-ați pângărit în mijlocul lor. Și neamurile vor cunoaște că Eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când voi fi sfințit în voi sub ochii lor” (Eze 36:23).

Ne alăturăm acestor trei martori, și spunem răspicat că și noi observăm exact același lucru: Baal s-a așezat pe tronul părăsit de Hristos, se dă drept Hristos, iar părinții noștri s-au întors în fața acestui tron, de unde primesc influența nesfântă a lui Baal. Acesta este singurul motiv pentru care Ploaia nu vine, oricât de mult am striga după ea, zi și noapte într-un neîncetat lanț al rugăciunii.

Și dacă nu ne trezim cât se poate de repede din acest somn al morții, falsa redeșteptare și falsa ploaie târzie pe care Baal le pregătește chiar în aceste zile ne vor spulbera, ca popor.

Prevenit înseamnă pregătit.